

- پۆلهکانی ئیমে بێجگه له سزاخانه و زیندانی تاک ژووری هیچی دیکه نین... بنمیچی نزم و داخزاو تا سەر پهره‌ی رۆح، دیواره‌کانی ئەستوور که هاوار و ترسی کچان و کوره‌کان به هیچ فریادپه‌سیک نه‌گهن، وانه‌کانی رۆچپروکین و خه‌یالکوژ و له‌ش دایزین

مرۆفی رۆح زیندانی‌کراو حەز به فرینی مه‌له‌کان ناکا بۆیه قه‌فه‌ز دروست ده‌کات
ئه‌زموونی نه‌رینی

هه‌تا خودی خامۆشیش به‌رله‌وه‌ی شیوه و فۆرمیک بۆ خۆی بدۆزیته‌وه، هه‌ول ده‌دات له‌ناو زمان و هه‌ر له‌ رێگه‌ی زمانه‌وه گوزارشت له‌ خۆی بکات، نووسینه‌وه‌ی خامۆشیی میژووی ئیمه له‌ نووسینه‌وه‌ی خۆینه‌که قورستره که لێره و له‌ رابردوودا رزاهه، له‌ هه‌نووکه و داها‌تووشدا هه‌ر ده‌رژیت، ئەو خۆین به‌ربوونه ئەبه‌دییه نه‌وه‌ستاوه، چ به‌ ناوی رزگارکردنی خوداوه بوویت چ به‌ ناوی ئازادی و رزگارکردنی نیشتمانه‌وه، ئەو زمانه نه‌دۆزراوه‌ته‌وه که بارته‌قاي ئەو پرووباری خۆینه بوویت که به‌ ناهه‌ق ده‌رژیت.

به‌ پیرۆزکردن و مه‌رگ، هاو- واتای یه‌کدین، پیرۆزکردن ناهێلێت نه‌ بیر بکه‌ینه‌وه و نه‌ چێژ له‌ زینده‌گیی ئاده‌میانه‌ی خۆمان وه‌ربگرین، پیرۆزکردن بۆ خۆی هه‌موو کلیله‌کانی ییبه‌ بۆ داخستنی ده‌م و زمان، گه‌رچی تاکه‌ پیردیک بۆ گه‌یاندنی ئیمه به‌وانی دیکه زمانه که پیردیک له‌رزۆک و چرووک بووه تا هه‌نووکه، زمانیکێ شەرمن و ترسنۆک، بۆ هه‌میشه‌ چاودێریکراو و سیخناخ به‌ حه‌لال و حه‌رام، پیر له‌ بۆشاییه‌کانی ناو عه‌قل و رۆح، زمانیکێ له‌رزو و لاله‌پته و نه‌رسکاو، نامۆ به‌ خۆخویندنه‌وه و دوور له‌ هۆش و گۆش، له‌ شیوه‌ی تۆریکی راو بۆ ئەوه‌ دروست بووه تاوه‌کو وشه‌کان بخنکێنیت، به‌رێز و شه‌رمنۆک له‌به‌رده‌م هه‌موو پاسا‌کانی زمان و خاله‌ندی و سینتاکس بێ ئەوه‌ی مانا به‌خشیت، یان مانایه‌کی لێل ده‌به‌خشیت.

زمان وه‌ک ئەوه‌ی هه‌نووکه قسانی پێده‌که‌ین، دوا‌ی یه‌که‌مین هه‌وله‌کانی مرۆف بۆ په‌رینه‌وه له‌ زمانیک که بێجگه له‌ وینه‌ی سەر دیواری ئەشکه‌وته‌کان و زریکه و هاواری کێویانه‌ی ناو جه‌نگه‌له‌کان و شاخ و کێوه‌کان و پێده‌شته‌کان، هیچی دیکه نه‌بووه، له‌ پال جووله و زمانی جه‌سته و ئامازه‌کانی دیکه‌دا که دواتر گه‌شه ده‌کات و ده‌بیت به‌ 'سه‌ماکردن'، پێچه‌وانه‌ی ئەو یروایه‌ی که ده‌لێت: هه‌ر له‌ سه‌ره‌تاوه وشه هه‌بووه، یان که ئاده‌م له‌ ئاسمانه‌وه‌ فیر ده‌درێته‌ سه‌ر زه‌وی زمانیکێ تۆکمه و دامه‌زراوی هه‌بووه. به‌لام هه‌موو گه‌ران و سوراغ و پشکنین و هه‌لکۆلینه‌کانی به‌ر له‌ میژوو ئەوه‌ ده‌سه‌لمین که سه‌ره‌تا بێجگه له‌ 'ره‌سم و سه‌ما' هیچی دیکه نه‌بووه، له‌ پال زریکه و هاوار و جار جاریش ده‌نگی چیه‌دوو. ئایینه‌ دێرینه‌کانی سه‌ر زه‌مین به‌ر له‌ په‌یدا‌بوونی ئایینه‌ ئاسمانیه‌کان که بناغه‌که‌ی سه‌ره‌تای زمانیکێ کۆنکریتی و مانابه‌خشه، که له‌ پرووی سایکۆلۆژییه‌وه به‌ زمانیکێ گوزارشت له‌ نێرۆزه 'عووساب' ته‌ماشای ده‌کریت، زمانیک که چیرۆنه‌وه‌ی ده‌رده‌کانی ناو رۆح و ده‌روونه له‌سه‌ر زه‌مین، به‌ر له‌ و سێ ئایینه 'سه‌ما' رۆحی ئایینه‌کانی پێکه‌یناوه چونکه زمانیکێ دایراو نه‌بووه له‌ سروشت به‌ مانا هه‌ره‌ پاکیزه‌که‌ی، ره‌نگدانه‌وه‌ی هاوتاهه‌نگی و هارمۆنیا بووه له‌ به‌رامبه‌ر دۆخه‌ پیر له‌ گۆرانکارییه‌کانی ناو سروشت و ژبانی سه‌ره‌تایی و کێویانه‌ی مرۆف، که دوا جار مۆسیقا به‌ دوا‌ی خۆیدا راده‌کێشیت، که ئەگه‌رچی دواتر ئایینه‌ ئاسمانیه‌کان ئاسووده نه‌بوون به‌و هه‌موو جووله و ئاهه‌نگه و ئازادبوونه‌ی له‌ش به‌ر له‌ ده‌ره‌یان و دایرانی له‌ سروشت، چونکه له‌ش له‌ هه‌ر سێ

ثابینه ئاسمانییه که دا کانگای 'گوناهی یه که م'ه: گوناھیک که تا هه نووکه خه یالْدانی مروّقی به ته وای داگیر کردووه، که دواتر له گهل سهرهه لْدانی روْشنگه ری هه موو هه ولی فیکری تازه بوْ ئه وه بووه خوْی له و گوناھه پاک بکاته وه، لېره و له ویدا، له ناو دهسته بژیری روْشنبیران و خوینده واران گومانی دروست کردووه، به لام له سهر ئاستی میللی هیچی بوْ نه کراوه.

رقی ئه ستووری مروّقی مه رگدوست له ئاههنگ و جووله ی ئازاد و موسیقا و یره سم و په یکه ر و سه ماکردن، تا هه نووکه ش برهوی هه یه، نمونه ی ئه فغانستان و ئېران و ولاتانی دیکه ی ژېر قه له مېرهوی دینداره توندره وه کان به 'عیراق'ی تازه شه وه به لگه ی ناوېت.

ویرای ئه وه ش تا هه نووکه ثابینه کان نه پانتوانیوه ئه و ئاههنگه له سرووت و شیوازه کانی په رستنی نه ریتخوازانه ده رېوېنن و به یه کجاری بیکوژن، هه تا گه ر ئاوازه کان له بازنه ی ماته مگپیش دهرنه چووبن. خودی په نابردنی مروّق بوْ شیعر، گه رانه وه یه بوْ ئه و ئاههنگه دزراو و کوژراوه، به واتایه کی دیکه خودی پاکیزه یی زمان بوْ خوْی به ر له شیواندنی روْج، که باس له ئاههنگ ده که یین هه رگیز مه به ستمان سه روا و کپشی کلاسیکی نییه، به لکوو قسه کردنه له سهر هارمونی و موسیقایه کی ناوه کی و ژېره وانکی که دواندنی روْجیکی به له نگاز و سه ربه سته که مه عریفه ټیکی دروژن و یره وشتی بازار به مانا به رخوْرییه که ی نه ی توانیوه رام و یراوی بکات. هه لبه ته حکمه تی ټیپایه که نه گه رچی مروّق بی شیعر نه ژیاوه، به لام شه ی دایانی یره سنی شیعر له دونیادا یه کجار که من، سه یر نییه له مېروْکه دا ناودارترین شاعیری فهره نسی گه ر پینج سه د دانه له دیوانه که ی چاپ بکات به خته وه ره.

راسته زمان یه که مین و ناوازه ترین داهېنانی مروّقه بوْ ئه وه ی گوزارشت له هه موو ئه و شتانه بکات که هه ز ده کات بیگه یه ټیټ، به لام پسپوْرانی کوْمیونیکاسیون یروایان وایه که یریکی زور له یه کدی ټیگه یشتن نیشانه و ئامازه کانی دیکه ن که به زمانی جه سته ناسراوه، یان به گه رانه وه بوْ ریازی شانوی پووچگه را و بیه ووده گی ده گه یین به و راستییه تاله ی که زمان بوْ خوْی له وه هه ژارتره بتوانیټ ئه و هه موو یراز و نیاز و خوْزگه و داوا و دوْخه کانی خوْشی و ناخوْشی مروّقه کان به یه کدی بگه یه ټیټ، هه ر له بهر ئه وه شه که ټیپه چ له سه ر شانو بین و چ له ناو ژیاندا به به دحالیوون گه مارو دراوین، جه ننگه کان چین بیجگه له نشوستی مروّق له وه ی که دیالوگ نازانیټ، شه ره گه وره کانی نیوان میلله تان و تاکه که سه کان دهرئه نجامی مه رگی زمان خوْبه تی. هه لبه ته هیچ له وه ئاسانتریش نییه ئایدیولوژیا ئاسمانی و سه رزه مینییه کان بکه یین به بیانوی شه ره کانمان.

گه رچی ئایدیولوژیا بوْ خوْی گه مه ناشیرینه کان و فیله کان و فریو و وېلبوونی مروّق و زمانه که یه تی یریکه وه. دوْگماتیزم/ وشکه باوه رداری بوْ خوْی دوو ئاراسته ی جیاوازی هه یه که به ره و هه لدیر و دارمان و پووکانه وه لېمان ده خوْریټ، هه ر دوو ئاراسته که ش یه کدی ده یرن و له نیوان دوو سه رچاوه دا جیگورکی ده که ن: ئاراسته ی یه که م له مروّقه وه یه بوْ ناو زمان، ئاراسته ی دووه میس به ره می ئه و دوْگماتیزمه یه که زمان سه رله نوټ ده یبه خشیټه وه به مروّق، هه ر بوْیه هیچ قوْناغیکی میژوو نادوژینه وه که مروّق و زمان یریکه وه له ناو هه مان بازنده ناخنکابن، به واتا له ناو هه مان تابووتدا راکشاوون.

یەزدان خۆی بەرلەووەی لە خەیاڵی مەرۆقەکاندا لە دەرەووەی وەسف ییّت، بەر لەووەی لای سۆفییەکان 'نوور'یک ییّت، بە گەرانهووە بۆ کتیبە ئاسمانییەکان: بوونەوهریکی زمانەوانییە، خودی کتیبە پیرۆزەکانیش هەمدیس.

گومان نەکردن لە زمان کە تاکە ئامرازیکە بۆ گەیانندی ئیمە بە یەکدی: کارەساتە.. زمان وەک ئەووەی کە زارەکییە یان تۆمارە. زمان واتا دونیایەک لە بۆشایی، هەر لەبەر ئەوەشە کە لەناو کایەکانی فیکر و ئەدەب و هونەر و سیاسەت و ئاییندا، ناچارین بە دواي نەوتراوەکانی پشت و تراوەکاندا بگەرین، لەودیو نووسراوەکانیشدا بۆ نەنووسراوەکاندا بگەرین، هەتا لەناو سروشتدا ئاسوودە نەبین بە و ڕەنگانە ی کە دەیانناسین، هەلبەتە دەیهەا پڕەنگی دیکە هەن کە مەرۆق فریا نەکەوتووە ناویان بۆ بدۆزیتەووە. بۆ قسەکردن لەگەل رۆحدا، مەرۆق لەوهدا زبیرەک بوو کە مۆسیقای داھیناوە، زمان زۆر لەووە هەژارتەر رۆح بدوینیت، کە خەم و خۆشیمان سەردەکات و دونیا پیر دەکات و دەگاتە ئاسمان ناچارین پەنا بۆ مۆسیقا ببەین.

مردوووەکان لەوهدا بە کۆتایی دەگەن کە ئیدی هیزی ئەووە لە دەست دەدەن گوێ لە مۆسیقا بگرن، کەواتە زۆرن لەو زیندوووانە ی لە ناو تابووتەکاندا پراکشاون و ئاسوودەن بە خامۆشی: خامۆشییەکی پڕەش یان تاریک، چونکە بەشیکری رۆحی مۆسیقا وچانەکانی خامۆشییە لە دەرەووە و لەناو رۆحی خۆماندا، کە دەکریت بە خامۆشییەکی سپی یان هەزار پڕەنگ ناوی ببەین، هیچ کاتیک گوینگرتن لە مۆسیقا بێ خەیاڵی فرین لەناو پڕەنگەکاندا بوونی نییە، پڕچەوانەکەشی راستە کە پڕەنگەکانیش بێ ھارمۆنیا و مۆسیقای پەنھان نەبوون.

لە شانۆگەریی 'زریان'ی شکسپیر - دا دیالۆگیکری نازدار لە ئیوان دوو کەسی بندەستی پادشای ولاتەکەدا تێما و رۆحی دەقەکەمان پێدەلێت، یەکەمیان دەژنەوین:

+ دەزانی پادشا پیریاری داوہ لەمەدوا دادپەرورەر ییّت؟
دووہمیان بە گومانەووە زار هەلدینیتەووە:

- پروای پی مەکە.. هەرگیز ناتوانیت دادپەرورەر ییّت!
+ بۆچی.. چۆن دەیزانیت؟

- ئاخەر پادشاکەمان هیچ حەزیکری لە مۆسیقا نییە..!

دەستەلاتپەرست و ستەمکارەکان بە تەنھا حەزیان لەو مۆسیقایە یە کە ئاھەنگ و کەرنەفالهکانی جەنگەکان و کۆشتارگەکان خۆش دەکەن، بە دریزایی میژوو، بگرە بەر لە میژووش، بە جۆش و خرۆشەووە ملیۆنەھا شەرکەری بەدبەخت لەسەر مارش و ئاھەنگی جەنگاوەرانە باوہشیان کردووہ بە مەرگدا.

تا ئەو شوینە ی کە مەرۆق ناتوانیت بزاییت رۆح وا لە کوپدایە، هۆکارەکە ی ئەووە نییە کە رۆح لەناو ئیمەدا لە پنتیکدا جینگیر نییە، گوۆشە و پەنایەک و حەشارگە یەکی نییە لەناو لەشدا، هەر وەک ئاناگاہی یان نەست (لاشعور) کە ئەویش نادیارە کەوتۆتە کوپۆہ، نە رۆح و نە ئاناگاہی لەناو ئیمەدا کانگایەک و سەرچاوە یەکی نییە، هەتا کە دەلین (سایکی) کە یەکیک لە ماناکانی 'دەررون' دەگەینیت، وەلی دەررون یینگە و شوپنیکری دیاریکراوی نییە، بەلکوو هەموو ئەو ئیدیۆم و چەمک و ناولینانە بۆ خویان هەولین بۆ نزیکبوونەووە لە تینگەیشتنی ئیمە بۆ هەلسوکەوتیک، یان پڕەفتار و پڕەوشتیک، یان دوخیک کە دوا جار وەک ئەزموونەکانی خۆمان سەیریان دەکەین، بۆ گەیشتن بەو نھینییە هیچ ئامرازیک شک نابەین ییجگە لە زمان. ئەوہش تینگەیشتنی ئیمە لیل و ئالۆزتر دەکات، چونکە وەک ئەووە وایە بلین ئەزموونەکانی ئیمە وا لەناو رۆحماندا یان

دەروونماندا، ئاسانتەر گەر بوتریت وا لەناو عەقلماندا، چونکە بەرجەسەتەرە، ھەر ھەمووشی گریمانە ی ئەوەمان دەداتێ کە رۆح بۆتە یەکە کە ئەزموونی ئیلمی گرتۆتە خۆی، ڕوونتر بدوین: دەرکەوتنی رۆحی من وا لەناو ئەزموونەکاندا، یان ئەزموونەکانی من دەروونی منت بۆ شی دەکەنەو، یان پەرەتار و پەرەشتی من دەریدەخەن من شیتە یان عاقلم، بەلام کێ پریار دەدات عەقل چییە و شیتە چییە، بە درێژایی میژوو ئەوێ ناوی عەقڵزەدەیی بوو کارەساتی گەرەکی ناوەتەو و کرۆکی ھاری و شیتبوون بوو.

ئەگەر تیکنۆلۆژیا بۆ خۆی بەرھەمی عەقل و ھۆشمەندی بوویت، و پراکتیکەکان و شەرەکانی کەمتر نەبوون لە خێر و قازانجەکانی. لەویدا شیتەکان دەبن بە کۆمەڵیک بوونەوھری پاک و بێ زیان.

رۆح تا ھەنووکە لای ئیلمی یەک پەرەھەند و مانای ھەبوو کە لەو دواییزە تەراپیشناڵە دەرەچوو: یان بەھەشتی بوو یان دۆزەخی، پاک یان پیس، پیرۆز یان نەگریس و نەفرین.

پەرەدە ی ئیلمەش جەخت لەسەر ئەو دەکاتەو بۆ ئەوێ رۆحمان پیس نەیت، مەرجە لەش زیندانی بکەن و بە چەندەھا کۆت و پێوەند گەمارۆی بدەن، بێتەوێ لەو بترسین کە لەشیکێ بەندکراو و ترسنۆک و شەرمن و نەگریسکراو رۆحیکێ ھەزار و پەژموور دە و کەچ و خنکاو دروست دەکات. پێچەوانەکەشی: لەشیکێ ئازاد و سەرکەش و سەرکێش و ئەزمووندار، رۆحیکێ یاخی و بالا و پراچەنیو و تەکاندەر و خەونین بەرھەم دینیت.

پەرەدە ی ئیلمە مردوو، گەرەترین کارگە ی دروستکردنی تەرمەکان و تابووتەکان، پۆلەکانی ئیلمە بێجگە لە سزاخانە و زیندانی تاک ژووری ھیچی دیکە نین، بێ پەنجەرە ی کراو بۆ ئە ئاسۆروانین، بێ دەروازە ی واز بۆ فرین بە ئاسمانەکانی خەون و خەیاڵ و داھێنان، بنمیچی نزم و داخزاو تا سەر پەرە ی رۆح، دیوارەکانی ئەستور کە ھاوار و ترسی کچان و کورەکان بە ھیچ فریادەرە سێک نەگەن، وانەکانی رۆحپروکین و خەیاڵکوژ و لەش دەرژین، زۆرینە ی مامۆستاکانیشی توورە و تۆراو و داخدار و تۆلەسین، دوا جار لە وەھا کایە و کێلگە یە کدا بێجگە لە ملیۆنەھا داھۆل و بووکەسەماکەرە ھیچ فری نادەینە ناو ژبانەو، لە وەھا دارستانبێکدا ھوزار و مەلی خوشخوان بۆمان ناخوینن، لە وەھا جەنگە یێکدا بێجگە لە ملیۆنەھا تووتی کە زیقەیان بێت، ھیچ فرندە یەکی بەرزەفر و بە چەھچەھە نادۆزینەو. مرۆف بە گشتی بەوھدا دیارە کۆیلە و کۆلە کە قەفەزی بۆ بالندەکان دروست کردوو، مرۆفی رۆح زیندانیکراو حەز بە فرینی مەلەکان ناکات، فرین و خەیاڵ زەندەقی دەبن.

پەراویز:

مادامە کێ بابەتی ئەم بەشە زمانی مۆسیقا بوو، با کەوانە یە ک بۆ گالتەجاری ژبانی سیاسی خۆمان بکەمەو. بە درێژایی دە شەوی پراپرەدوو کە سەرگەرمی نووسینی زنجیرە ی دە یەم و یازدەمی ئەم بابەتە بووم، لە ئیوارەو تە نیو شەوێکی درەنگ، لە سلیمانی، بە ناوی ھیستریای ھەلبژاردنەو گۆیم پڕ بوو بە شەقزنی گوللەکان و ھاتوھاواری کاسکەر و ھۆرنی ھاری ماشینەکان، زال بەسەر ئەو مۆسیقایە ی کە دەمویست ھۆرم بکاتەو تە ئەو نووسینە تەواو بکەم: سەدای سیتارەکە ی ماستەری مۆسیقای کلاسیکی ھیندی: 'راقی شەنکار'، شەرمۆک بوو لە بەردەم ئەو ناگبارانە.. بێھوودە بوو.

کارگهی تابووتەکان

له سه‌ره‌تای سه‌دهی بیست و یه‌که‌مدا ده‌ژین، که‌چی تفه‌نگ ته‌قاندن و دای‌ژانی
ئاسمان یه‌کێکه له ئامرازه هه‌ر نازداره‌کانی هه‌لبژاردنی ئیمه: دوا زمانی تازه‌ی
حیزبه‌کانی ئاخیر زه‌مان..بو پێشه‌وه.